

Sygn. akt V KK 56/20

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

na posiedzeniu bez udziału stron
po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2020 r.

w sprawie A. Ż.

wniosku obrońcy skazanego
o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 19 września 2019 r., sygn. akt II AKa (...),
zmieniającego wyrok łączny Sądu Okręgowego w G.
z dnia 19 kwietnia 2019 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne

skutki (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396).

Wskazać należy, że wniosek obrońcy skazanego A. Ż. o wstrzymanie wykonania orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności praktycznie nie zawiera uzasadnienia, a więc argumentacji, która przekonywałaby o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. w kontekście wymogów określających możliwości jej uruchomienia. Samo powołanie się na treść zarzutów nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazany nie powinien ponieść w ogóle kary. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej naruszenia prawa materialnego przez Sąd I instancji, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego.

Sąd Najwyższy ma także na uwadze, że wobec skazanego orzeczono przerwę w wykonaniu kary ze względu na stan zdrowia. Jednakże podkreślić należy, że instytucje przerwy w karze i wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia mają odmienny charakter i mogą być stosowane niezależnie od siebie, zaś sam fakt udzielenia skazanemu przerwy w karze nie obliguje do wstrzymania wykonania orzeczenia.

Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.